

kapitola jedna

Další den a další šťavnatý grilovaný hamburger – člověku se sbíhají sliny jen při pomyslení na něj.

Jindy by byl SpongeBob v kalhotách na své hambáče patřičně hrdý. Jediné, na co se však zmohl dnes, byl hluboký povzdech. Přejel očima všechny ty stejné hamburgery, které se smažily na té stejné pánvi úplně stejně jako všechny ty stejné dny předtím. Jako vrchní kuchař ve známém řetězci restaurací

U Křupavého kraba trávil SpongeBob většinu času nad rozpálenými hořáky připravováním delikates pro všechny ploutvonožce ze Zátíší Bikin.

A jaká byla jeho odměna? Minimální mzda a desetiprocentní zaměstnanecká sleva.

Vzal obracečku a přitlačil jeden z karbátků k roštu, až to zasyčelo a zapraskalo. Ten zvuk ho vždy naplňoval radostí, protože svou práci brával velmi vážně.

Dnes to však bylo úplně jiné.

Znělo to jako práce.

Jako stará, nudná práce. Starý, nudný život.

SpongeBobova víčka ztěžkla. Zívá a začal si broukat starou námořnickou písničku, aby neusnul. Jeho myšlenky odlétly někam za hranice kuchyně U Křupavého kraba, někam, kde neexistují krabí hamburgery a povinnosti.

SpongeBob se rozhlédl po kuchyni, která měla tvar lodní paluby, a jeho pohled se zastavil na kulatém okénku, jež se v místnosti nacházelo a odhalovalo nekonečné azurové moře.

Začal si snít. Mohl si vybrat, o čem si nechá zdát, koneckonců, je to jeho *vlastní* představa. Nechal tedy své představy, ať jej zavedou kamkoli. Další stanice -

Cink!

Budík upozornil na čas otočit krabí karbátky, než se na grilu připálí.

SpongeBob vyhodil první z nich profesionálním pohybem svého zápěstí, lahodná placička se ve vzduchu několikrát přetočila... a pak se, přímo před jeho očima, ta stejná placka změnila ve fialovorůžovou medúzu!

Chvíli se vznášela na místě, šuměla a vrtěla na SpongeBoba svými chapadýlky.

SpongeBob jí zamával na pozdrav.

Po třech dalších otočkách přeplavala medúza směrem k okénku ... a zmizela uprostřed široširého oceánu.

Kuchyní pak ještě chvílku doznívalo: „Připoj se k nám, SpongeBobe!“

„Kdo jsi?“ ptal se SpongeBob a očima prohledával místnost. „Kde se schováváš?“

Pop!

Pop, pop, pop!

Popity pop, pop, pop!

SpongeBob nevěřícně sledoval, jak se všech zbylých osm karbanátků postupně mění v medúzy. Jejich šumění se během okamžiku ozývalo ze všech koutů kuchyně.

Kolem ohromeného SpongeBoba se pohupovalo a hemžilo v těsném útvaru hejno medúz.

Poté se jedna po druhé protáhla okénkem... a SpongeBob byl zase sám.

„Kéž bych se mohl stát medúzou!“

Vtom okamžiku se SpongeBob začal vznášet nad kuchyňskou podlahou a jeho hubené nožky mu přitom plandaly z trenek. Proplaval okolo ledničky, nechal se nést proudem, udělal kotoul a proklouznul okénkem za svými novými přáteli.

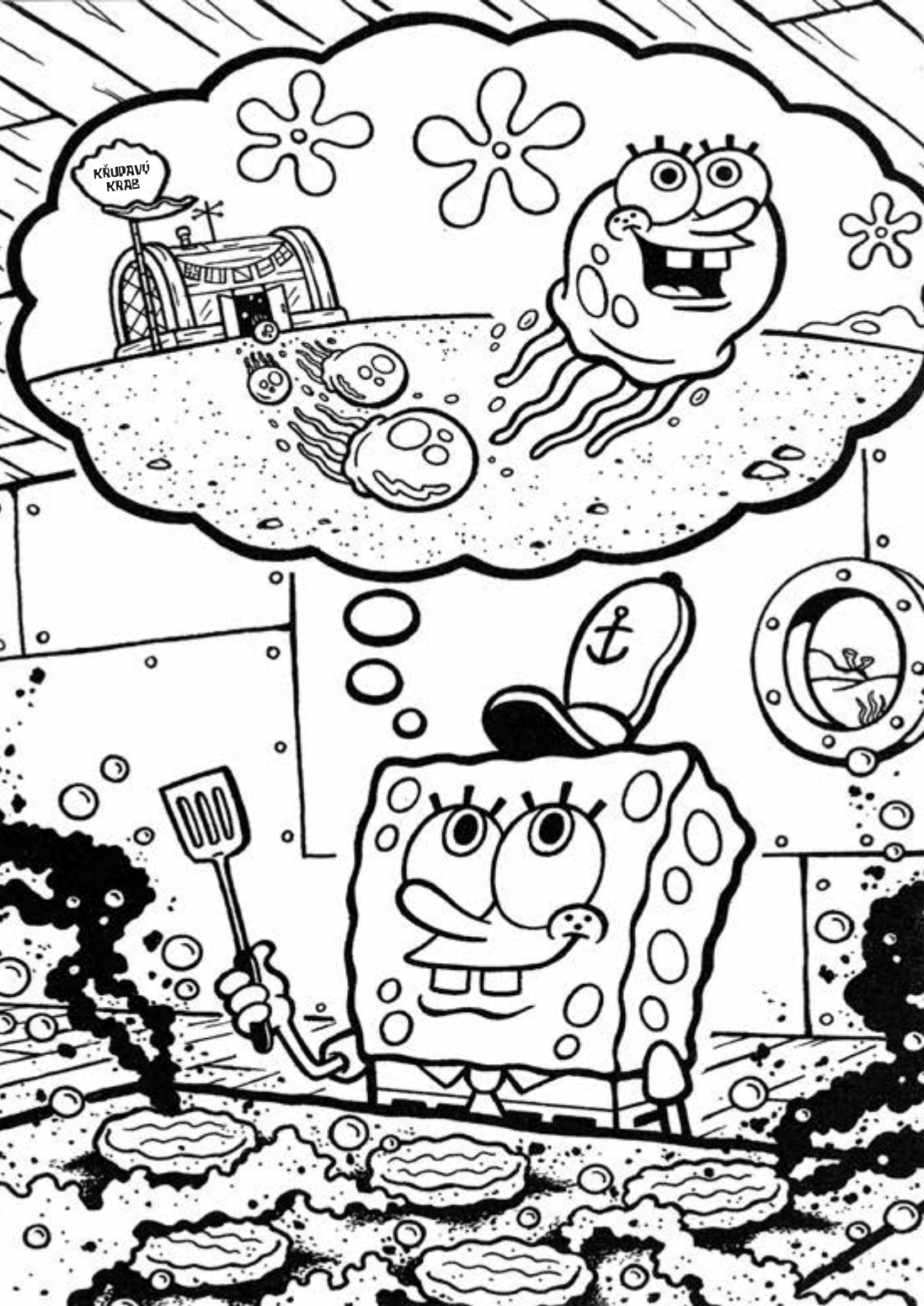
Už nebyl SpongeBob. Stal se z něj MedúzaBob!

„Plujte za mnou! Zním cestu!“ volal na ostatní.

Ššš! Ššš! Ššš!

MedúzaBob zavřel oči a vznášel se vesele tam a zpět, podle toho, kam jej zrovna nesly proudy. Konečně volný!

„SpongeBobe?“

Ššš?

„SpongeBobe!“

MedúzaBob se zamračil a stiskl víčka o to silněji. Kdo si dovoluje vyrušit jej při obhlídce Medúzích Polí?

„SpongeBobe, probud' se, chlapče!“ volal zoufale pan Krabs.

„Uh?“ SpongeBob otevřel oči.

Medúzí pole zmizela společně se všemi medúzami.

Šedivá kuchyně byla zpět.

Vůni mořských řas nahradil pach kouře.

„Prober se, hochu!“ křičel na něj pan Krabs.

„Připaluješ mi tady peníze!“

SpongeBob se podíval na rošt grilu, který namísto krabích hamburgerů skýtal pohled na černé připáleniny doutnající v rudých plamenech.